

ABANDOKO
SAN BIZENTE MARTIRIAREN
PARROKIA

PARROQUIA
DE SAN VICENTE MÁRTIR
DE ABANDO

Done Bikendi plaza 3. 48001 Bilbao (Bizkaia)
T. 94 423 12 96
parroquia@sanvicentemartirdeabando.org

EBANJELIOA: BEHAR DUGUN BERRIA

“Nolatan duzue hain sinesmen gutxi?”

2024ko ekainaren 23a
Urteko 12. igandea (B)

Markos 4, 35-41

Egun berean, ilunabarrez, Jesusek bere ikasleei esan zien: “Goazen aintziraz bestaldera”.

Jende-taldea utzirik, zegoen txalupan bertan eraman zuten.

Jesus, beste zenbait untxi ere harekin batera bazen arren. Hortan, haize-bolada zakarra atera zuen, eta uhinek txalupa jotzen zuten, ia urez betetzeraino. Jesus, berriz, txopan lo, buruko baten gainean. Esnarazi eta esan zioten: -Maisu, ez al dizu axola gu galtzea?

Hark, esnaturik, haserre egin zion haizeari, eta aintzirari esan: -Hago isilik! Geldi!

Gelditu zen haizea eta dena bare-bare gelditu zen. Jesusek esan zien: -Zergatik beldur hori? Nolatan duzue oraindik hain sinesmen gutxi?

Beldur-ikaraz gelditu ziren, elkarri esanez: “Nor ote dugu hau, esana egiten baitiote haizeak eta aintzirak ere?”.

Zergatik zarete hain koldar? Oraino federik ez?

ZERGATIK ZARETE HAIN KOLDAR?

Jose Antonio Pagola

«Zergatik zarete hain koldar? Oraino federik ez»? Jesusek ikasleei egin dizkien bi galdera hauek ez dira, Markos ebanjelariarentzat, aspaldiko pasadizo. Jesusen jarraitzaileek beren krisialdian entzun beharreko galdera dira. Gaur egun geure buruari egin beharreko galdera: Zein da, ordea, gure koldarkeriaren sustraia. Zergatik gara beldur etorkizunaz? Ez ote Jesu Kristogan konfiantzarik ez dugulako?

Laburra da kontakizuna. Jesusen agindu hau du abiapuntu: «Goazen beste ertzerara». Ikasleek badakite Tiberiades aintziraren beste ertzean Dekapolis dagoela, lurralde paganoa. Lurralde desberdina eta arrotza. Beren erlijioari eta sineskizunei buruz kontrako kultura duena.

Bat-batean ekaitz latza harrotu da, ikasleen taldean gertatu ohi denaren metafora grafikoa. Ontziari latz eraso dioten urakan-haizeak, olatuak, dena hartzen hasi den ura: argi adierazten du egoera horrek guztiak zer egin ahal izango duten Jesusen jarraitzaileek mundu paganoaren etsaigoaren aurrean? Bere egitekoa ez ezik, taldeak bizirik jarraitu ahal izatea ere arriskuan ikusi dute.

Ikasleek esnarazi dutelarik, Jesusek esku hartu du, haizea gelditu da eta bare-bare da aintzira. Harritzeko gauza, ordea, ikasleak «izuturik gelditu izana» da.

Lehen, ekaitzaren beldur. Orain, dirudienez, Jesusen beldur. Halaz guztiz, zerbait erabakigarria gertatu da haien baitan: Jesusengana jo dute; ezagutzen ez duten indar salbatzailea nabari diote orain; hura nor eta zein ote den galdezka hasi dira. Sumatzen hasi dira harekin dena dela posible.

Kristautasuna gaur egun «ekaitz gogor» baten erdian da, eta beldurra gutaz nagusitzen hasia da. Ez gara ausartzen «beste ertzerara» igarotzen.

Kultura modernoa lurralde arrotz eta etsai dela iruditzen zaigu. Geroak beldurra ematen digu. Sormenak gauza debekatua dela ematen du. Batzuek uste dute ezen hobe dela atzera begira jartzea aurrera hobeto egin ahal izateko.

Denok harriaraz gaitzake Jesusek. Berpiztuak badu indarra kristautasunaren historian aro berri bat estreinatzeko. Fedea zaigu eskatzen soilik. Halako beldurretik eta koldarkeriatik libra gaitzakeen fedea, eta Jesusen urratsei jarraiki bide egitera eragin diezagukeen fedea.